

Noćna sjena

U malom selu okruženom gustim šumama živjela je djevojčica Maja. Svi su znali da je Maja bila neustrašiva. Čak i kad su se druge djevojčice bojale mraka, njezina hrabrost dolazila je iz ljubavi prema avanturama i nepoznatom. No jedne noći dogodilo se nešto što će testirati njezinu hrabrost kao što to nikada nije mogla zamisliti.

Bila je obična subotnja večer, a Maja je sjedila u svojoj sobi čitajući knjigu o čarobnjacima i čudovištima. Dok je sunce zalazilo, šuma je počela šumjeti, a vjetar je nosio tihi šapat kroz prozore. Njezini su roditelji uvijek govorili da se ne približava šumi noću zbog čudnih bića koja su se skrivala u tami. No Maja nije marila za te priče, ona je bila znatiželjna i hrabra. Jedne noći, dok su se zvijezde počele pojavljivati na nebu, odlučila je istražiti šumu. Uzela je svoju svjetiljku i krenula prema drveću. Srce joj je brže kucalo, ali uzbuđenje je nadvladalo strah. Dok je hodala, čula je šuškanje lišća i tihe krikove ptica. U tom trenutku osjetila je da je netko promatra. Okrenula se, ali nije vidjela nikoga. Duboko uzdahnuvši, nastavila je dalje. U srcu šume naišla je na staru napuštenu kuću. Njezine drvene daske bile su izlizane, a prozori zamagljeni. Maja je osjetila kako joj se dlake na rukama dižu, ali znatiželja ju je gurnula naprijed. Kada je ušla, svjetlost njene svjetiljke otkrila je prašnjave starine i razbacane predmete, no ono što je privuklo njenu pažnju, bila je velika slika na zidu. Prikazivala je staricu s dugom bijelom kosom i uznemirujućim osmijehom. Dok je promatrala sliku, čula je šaputanje. „Pomozi mi”, govorilo je nešto iz tame. Srce joj je počelo brže kucati, ali umjesto da pobjegne, odlučila je istražiti izvor zvuka. Pratila je šapat do podruma gdje je pronašla staru kutiju. Kada ju je otvorila, iznutra je izletjela čarobna svjetlost, a pred njom se pojavila stara žena. „Ja sam čarobnica ove šume”, rekla je žena i dodala, „zarobljena sam ovdje zbog svoje neustrašivosti, samo hrabra duša može osloboditi moju magiju.” Maja je osjetila strah, ali i uzbuđenje. „Kako mogu pomoći?” upitala je Maja. „Morat ćeš se suočiti sa svojim strahovima. U ovoj šumi postoje bića koja se hrane strahom, morat ćeš ih pronaći i pokazati im da si jača od njih”, rekla je čarobnica. Iako se Maja osjećala preplavljeno, znala je da ne može odustati.

Krenula je prema dubini šume gdje su se čula čudna stvorenja. Svako stvorenje koje je srela, predstavljalo je njezin vlastiti strah. Najprije, pojavila se tamna sjena koja ju je uplašila. U trenutku je shvatila da je to njezin strah od tame, ali znala je da ne može dozvoliti da je taj strah spriječi. Uzevši dubok uzdah oslobodila je svoje misli, nasmiješila se i pomaknula prema sjenama, unatoč tome što joj je srce gorjelo od straha. Kada je prošla, tamna sjena nestala je u

zraku, kao da nikad nije ni postojala. Njezin je osmijeh prestrašio čudno biće. Shvativši da njezin osmijeh pokorava čudovište, smiješila se cijelim putem te ponosno i sigurno koračala naprijed. Sljedeće stvorenje bilo je odraz njezine nesigurnosti. Bilo je to čudovište koje je neprestano ponavljalo njezine najveće sumnje: „Nisi dovoljno dobra. Ne možeš to postići. Bojiš se svih tih nepoznatih ispitivanja života.“ No sjetila se svega što je dosad proživjela, svih malih pobjeda i odluka koje su je dovele do ovoga trenutka. Sjetila se i zarobljene starice koja je nestrpljivo očekuje s nadom da će je moći osloboditi te svih svojih životnih problema koje je neustrašivo prebrodila. Progurala je svoje misli kroz tu maglu nesigurnosti i osjetila kako se stvorenje smanjuje, nestajući u ništa. Svako biće koje je susrela, bilo je još jedan njezin test hrabrosti. Nisu to bila samo stvorenja, već strahovi kojima ni pod koju cijenu nije smjela popustiti. Morala je naučiti živjeti s njima. Shvatila je da strah nikada ne prestaje u potpunosti. On je samo poziv na akciju, signal da je tu nešto na što treba odgovoriti. Bilo je to kao borba između dva dijela unutar nje, jedan koji je bježao i onaj koji je hrabro koračao naprijed, sve dok nije shvatila da je strah samo prolazna stvarnost. Svaki put kada bi se suočila s njima, osjećala je kako joj srce postaje jače. Stekla je hrabrost iz svojih iskustava i pokazala im da je neustrašiva nakon što je pobijedila sve svoje strahove. Vratila se do čarobnice. „Uspjela sam”, rekla je Maja ponosno. Čarobnica se osmjehnula i rekla: „Tvoja hrabrost je oslobodila moju magiju, sada ću ti dati dar.” Svjetlost je obasjala prostoriju, a Maja je osjetila veliku snagu u sebi.

Na kraju, priče o njezinim pustolovinama prenosile su se s koljena na koljeno. Mnogi su shvatili da je strah prirodan, ali da je neustrašivost sposobnost da se suočimo s njim i da iz svake situacije izvučemo ono najbolje. Maja je još puno godina nastavila neustrašivo se boriti te uljepšavati dane ljudima oko sebe, ali i cijeli njihov život, samo što ona toga nije bila ni svjesna.